

บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary)

คณะกรรมการพิจารณาศึกษาปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ด้านความมั่นคง

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑ สมัยสามัญทั่วไป ครั้งที่ ๑๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงครั้งที่ ๑๔ วันพุธที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เกิดจากผู้อพยพผู้ก่อเหตุการณ์ความไม่สงบได้ก่อเหตุร้ายทำให้ประชาชน และเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ซึ่งนับเป็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ และเร่งด่วนของประเทศ เนื่องจากปัญหาดังกล่าว อาจนำไปสู่การสูญเสียเอกราชและอธิปไตยในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้คือ ยะลา ปัตตานี นราธิวาส และบางอำเภอของจังหวัดสงขลาได้ ดังนั้น ที่ประชุมจึงลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษาปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วยกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๖ คน ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๔๑ ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิเสนอญัตติขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๘๘ ของรัฐธรรมนูญ

ต่อมา คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาศึกษาปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านความมั่นคงขึ้นมาคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับงานด้านการรักษาความมั่นคงของรัฐบาล การข่าว การป้องกันภัยอันเกิดจากเหตุความไม่สงบ การศึกษายุทธศาสตร์ของคณะหรือกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมบ่อนทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และความมั่นคงของรัฐ อันมีผลกระทบให้เกิดปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งศึกษาข้อมูล ข้อเท็จจริง รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำรายงานเสนอคณะกรรมการในเรื่องต่าง ๆ รวมถึง อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการวิสามัญฯ หรือประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ มอบหมาย

แนวทางการดำเนินการ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านความมั่นคง ได้เชิญจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบในการแก้ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มาชี้แจงข้อมูล ข้อเท็จจริงจนครบทุกหน่วยงาน รวมทั้งลงไปรับฟังความคิดเห็นจากนักวิชาการและประชาชนในพื้นที่ เพื่อทำการรวบรวม วิเคราะห์และนำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านความมั่นคงต่อคณะกรรมการวิสามัญฯ จัดทำเป็นรายงานเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

หน่วยงานที่เชิญมาชี้แจง

คณะอนุกรรมการวิสามัญฯ ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านความมั่นคง มาชี้แจงให้ข้อมูล ข้อเท็จจริงแก่คณะอนุกรรมการวิสามัญฯ ดังนี้

- กองบัญชาการผสม พลเรือน ตำรวจ ทหาร (พตท.)
- ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า
- กรมข่าวทหารบก
- งานการข่าวศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า

แนวความคิดเกี่ยวกับปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านความมั่นคง

คณะอนุกรรมการวิสามัญฯ ได้นำแนวคิดมิติด้านความมั่นคง มาอธิบายปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เช่น เอกสารสรุปผลการสอบสวนขยายผลของทหารหน่วยเฉพาะกิจที่ ๑ (ฉก.๑) กองกำลังศรีสุนทร จังหวัดยะลา ระบุว่า การก่อความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นปฏิบัติการของขบวนการแบ่งแยกดินแดนที่มีขบวนการ B.R.N.Co-ordinate เป็นแกนนำ มีขั้นตอนการขับเคลื่อนทางยุทธศาสตร์การก่อสงคราม ดังนี้

๑. ขั้นการบ่มเพาะแนวความคิด

๑) สร้างสำนักทางการเมืองที่ว่ารัฐปัตตานีเคยดำรงสถานะเป็นรัฐอิสลามที่มีเอกราชและอธิปไตยเป็นของตนเอง

๒) สร้างสำนักทางเชื้อชาติว่าคนไทยมุสลิมในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ใช่คนไทยแต่เป็นคนมลายู

๓) สร้างสำนักร่วมทางศาสนา คือ ความเป็นมุสลิม

๒. ขั้นการขับเคลื่อนพลังมวลชนในรูปแบบต่าง ๆ พร้อม ๆ กับการปฏิบัติการทางทหาร จะเป็นขั้นที่ทำให้เกิดการจลาจล ขยายผลเป็นสงครามกลางเมือง ระหว่างกลุ่มคนเชื้อชาติไทยกับเชื้อชาติมลายู และพัฒนายกระดับเป็นสงครามระหว่างศาสนา หากสถานการณ์พัฒนาไปถึงจุดนี้ได้ก็จะเป็นเงื่อนไขให้องค์กรมุสลิมระหว่างประเทศ เช่น โอไอซีผลักดันให้สหประชาชาติเข้าแทรกแซง มองเห็นความจำเป็นของการมีรัฐใหม่ที่มีลักษณะเฉพาะทางด้านเชื้อชาติและศาสนา จากนั้นก็จะใช้หนทางให้ได้มาซึ่งการสถาปนารัฐเอกราชตามแบบของกรณีประเทศเกิดใหม่อย่างติมอร์เลสเต

กลุ่มก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้/ขบวนการเคลื่อนไหวทางการเมือง

ขบวนการเคลื่อนไหวทางการเมือง

๑. กลุ่มแนวร่วมปลดปล่อยแห่งชาติปัตตานี (The Barisan Nasional Pembedbasan Pattani/BNPP หรือ Patani National Liberation Front) ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๒ โดย Tengku Abdul Jalal หรือ นายอคุถ์ ณ สายบุรี วัตถุประสงค์ของกลุ่มต้องการได้รับเอกราชอย่างสมบูรณ์จากประเทศไทย ไม่ยอมรับการปกครองตนเองหรือการเข้าไปร่วมกับประเทศมาเลเซีย ขณะที่ยุทธศาสตร์ของกลุ่มเน้นการรบ

แบบกองโจร แต่ในปี พ.ศ. ๒๕๓๓ กลุ่มได้ปรับเปลี่ยนวัตถุประสงค์หันไปสนับสนุนการต่อสู้ของกลุ่มแบ่งแยกดินแดนทั่วโลก พร้อมทั้งเปลี่ยนชื่อกลุ่มเป็น Barisan Islam Pemberbasan Pattani (BIPP)

๒. กลุ่มแนวร่วมปฏิวัติแห่งชาติติมลายู (The Barisan Revolusi Nasional /BRN หรือ National Revolutionary Front) ก่อตั้งเมื่อ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๓ ผู้ร่วมก่อตั้งขบวนการมีจำนวนมาก ที่สำคัญ ได้แก่ นายหะยีอามีน โต๊ะมีนา เต็งกูยาลาล์ นาเซร์/อคุลย์ ณ สายบุรี อุตสาขการิม/หะยีการิม ฮาซัน อัดดี โต๊ะครุ ปอเนาะในพื้นที่ อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส และนายอับดุลกายม ผู้บุกเบิกก่อตั้งกลุ่มดาวะห์ในประเทศไทย และได้ก่อตั้งหน่วยทหารขึ้นเมื่อ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ โดยใช้ชื่อว่า กองกำลังติดอาวุธปลดแอกปัตตานี หรือ Angkatan Bersenjata Revolusi Patani : ABRIP (เลียนแบบชื่อย่อของกองทัพอินโดนีเซีย ซึ่งใช้คำว่า ABRI : Angkatan Bersenjata Republik Indonesia) จุดมการณืเริ่มแรกของ BRN ยึดแนวความคิดในการปกครองแบบสังคมนิยม แต่ต่อมาหันมาชูอุดมการณ์ด้านศาสนา อย่างไรก็ตาม ได้เกิดความแตกแยกภายในขึ้นหลายครั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๑ จนแตกเป็น ๓ กลุ่มคือ BRN Congress (สายกองกำลังติดอาวุธ) BRN ULAMA (สายศาสนา) และ BRN Coordinate (สายการเมืองและศาสนา) แต่ในปัจจุบันเชื่อว่าเหลือเพียงขบวนการเดียวและมีบทบาทมากที่สุดคือ ขบวนการ BRN Coordinate ซึ่งหลักการสำคัญของกลุ่มนี้คือการยึดมั่นแนวคิดแบ่งแยกดินแดน ไม่เจรจากับฝ่ายรัฐ และใช้วิธีการรุนแรงในการปฏิบัติการ โดยไม่เลือกว่าเป็นไทยพุทธหรือไทยมุสลิมที่ให้ความร่วมมือกับรัฐ

๓. องค์การปลดปล่อยรัฐปัตตานีหรือองค์การสหปัตตานีเสรี (Persatuan Pembebasan Patani Bersatu /PPPB หรือ Patani United Liberation Organization /PULO ก่อตั้งเมื่อ ๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ เป็นองค์กรจัดตั้งที่มีรูปแบบสมบูรณืที่สุด ผู้ริเริ่มก่อตั้งคือ นายตงกูบือรอ กอตอเนือรอ และนายกาบือร์ อับดุลเราะห์มาน

ทั้งนี้ แม้ว่าได้เกิดความแตกแยกภายในหลายครั้งภายในกลุ่ม PULO ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๘ จนเกิดการแยกตัวออกเป็น PULO เก่า และ PULO ใหม่ แต่ล่าสุดมีรายงานยืนยันว่า ขบวนการดังกล่าวได้รวมกันเป็นหนึ่งเดียวแล้วเมื่อมิถุนายน ๒๕๔๘ และปัจจุบัน PULO ได้เข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับแนวร่วมเพื่อเอกราชปัตตานีหรือเบอร์ซาตู (BERSATU) แต่กิจกรรมส่วนใหญ่ของ PULO ในปัจจุบันเน้นงานด้านการเมืองในเวทีการเมืองระหว่างประเทศ ส่วนกองกำลังของกลุ่มใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้มีน้อยมากและแทบไม่พบความเคลื่อนไหวในด้านการใช้กำลังตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ อย่างไรก็ตามหน่วยงานด้านความมั่นคงยังคงจับตากลุ่ม PULO อย่างใกล้ชิด เนื่องจากในกลางปี พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นมาเริ่มปรากฏความเคลื่อนไหวของกองกำลัง PULO อีกครั้งอย่างผิดสังเกต

๔. ขบวนการมุจาฮิดีนอิสลามปัตตานี (Gerakan Mujahideen Islam Pattani /(GMIP) มีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มก่อความไม่สงบหลายกลุ่ม เริ่มจากการก่อตั้งแนวร่วมมุจาฮิดีนปัตตานี หรือ BBMP (Barisan Bersatu Mujahidin Patani) ขึ้นเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยมีแนวคิดที่จะรวบรวมขบวนการต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้มีเอกภาพและความเข้มแข็งในการต่อสู้ และอยู่ภายใต้จุดมุ่งหมายเดียวกันคือ การปลดแอกจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้ร่วมก่อตั้งมีนายหะยีอามีน โต๊ะมีนา แกนนำของ BRN Coordinate หะยีอับดุลเราะห์มาน/โต๊ะครุพ้อมิง (นักวิชาการทางศาสนา) ตงกูบือรอ กอตอเนือรอ แกนนำ PULO

นายเวหามะ แวยูโ๊ะ แกนนํา BNPP/BIPP อุตดาซการิม บินฮาซัน แกนนํา BRN ULAMA และนายบือรา เสง กุทาย/บือราสง ขนต่ง แกนนํา BNPP/BIPP แต่ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๕ เริ่มปรากฏการเคลื่อนไหวของ อิกขบวนการหนึ่งชื่อ “ขบวนการมุจาฮีดีนปัตตานี” หรือ GMP (Gerakan Mujahidin Patani) ซึ่งเชื่อว่าแยกตัว จากขบวนการ BIPP และ BBMP โดยมีแกนนำคนสำคัญประกอบด้วย นายวันอาหมัด วันยูซุฟ/เวหามะ แว ยูโ๊ะ อดีตสมาซิก BNPP/BIPP นายอวัง/อาแว บินอับดุลละห์ กาบีร์/อาแวยะยะ นายมุฮัมหมัด/มะ โคล์/ อุตดาซมะ โคล์ นายเจ๊ะกูแม กูเต๊ะ/อับบัส บินอาหมัด การเคลื่อนไหวของกลุ่มนี้เน้นงานด้านการเมืองอยู่ใน มาเลเซีย บทบาทสำคัญของ GMP คือ เป็นหนึ่งในแกนนำที่รวบรวมขบวนการต่าง ๆ ก่อตั้งเป็นขบวนการ ร่วมเพื่อเอกราชปัตตานี หรือเบอร์ซาตู (BERSATU) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๒ (ยกเว้น BRN Coordinate ที่ไม่ได้ เข้าร่วมขบวนการ แต่ก็อยู่ในฐานะที่เป็นพันธมิตร)

๕. กลุ่มแนวร่วมเพื่อเอกราชปัตตานี (The United Front for the Independence of Pattani/ BERSATU) ก่อตั้งขึ้นเมื่อ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ โดยความเห็นชอบร่วมกันของแกนนำกลุ่ม BIPP BRN GMP และ PULO โดยมีจุดมุ่งหมายจะรวมขบวนการต่อสู้ให้เป็นหนึ่งเดียว ซึ่งในระยะเริ่มต้นแกนนำ ของทั้ง ๔ กลุ่มตกลงให้จัดตั้ง “องค์กรร่วม” หรือ “องค์กรปายง” หรือ Umbrella Organization ขึ้นเพื่อ ความเป็นเอกภาพและให้การดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีแนวทางในการปฏิบัติร่วมกันต่อสู้เพื่อ ปลดแอกปัตตานีให้หลักการต่อสู้เพื่อศาสนา (ญิฮาด) ด้วยกำลังติดอาวุธ ต่อต้านหลักการและนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลไทย เรียกร้องให้ประเทศอิสลามทั้งหลายสนับสนุนการต่อสู้ แต่ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “แนวร่วมเพื่อเอกราชปัตตานี” หรือ BERSATU โดยปัจจุบันมี ดร.วันกาเคร์ เจ๊ะมาน เป็นประธาน อย่างไรก็ตาม ตามข้อเท็จจริงที่หน่วยงานด้านความมั่นคงรับทราบ BERSATU ไม่มีอำนาจสั่ง การกลุ่มต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกเพียงแค่ทำหน้าที่กำหนดนโยบายหรือแนวทางการปฏิบัติกว้าง ๆ เพื่อให้การ ดำเนินงานของแต่ละกลุ่มเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนกลุ่มสมาชิกยังคงมีการเคลื่อนไหวเป็นเอกเทศ แต่มี การประสานความร่วมมือกันมากขึ้นเท่านั้น

๖. กลุ่มเยาวชนกู้ชาติปัตตานี (Pemuda Merdeka Patani/PMP) ก่อตั้งโดยขบวนการ BRN Coordinate ซึ่งสมาชิกระดับแกนนำส่วนใหญ่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางศาสนา (Ulama) และได้พัฒนาการต่อสู้ใน มิติใหม่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยการฝึกอบรมเยาวชนทหารตามโครงการและจัดตั้งกองกำลังติดอาวุธทั้ง ภายในและนอกโรงเรียนด้วยการปลุกกระแสการต่อสู้ในแนวทางญิฮาด (Jihad) หรือสงครามศักดิ์สิทธิ์ เพื่อเตรียมการทำสงครามประชาชน หรือการรบแบบกองโจร การดำเนินงานจะแอบแฝงกิจกรรมอยู่ในตาดิ กาและในปอเนาะ ตลอดจนในสถาบันการศึกษาของรัฐบาลแห่ง รวมทั้งบริเวณมัสยิดประจำหมู่บ้าน โดยได้ ปฏิบัติการทางทหารที่สำคัญหลายครั้งในลักษณะการปล้นอาวุธ ลอบยิง/สังหารเจ้าหน้าที่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ และเชื่อว่ากลุ่มดังกล่าวมีการเชื่อมโยงและแสวงหาแนวร่วมกับกลุ่มอื่น ๆ เช่น PULO BRN Congress และ GMIP เป็นต้น

ยุทธวิธีการต่อสู้ของขบวนการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๑. ยุทธวิธีด้านการเมือง

๑) จัดตั้งองค์กรเพื่อต่อสู้กับชาติรัฐปัตตานี ประกอบด้วย กลุ่มจัดตั้งต่าง ๆ กลุ่มเบอร์ชาดู เป็นองค์กรชั้นนำสูงสุด มีบทบาทในทางปฏิบัติ โดยการประสานกับกลุ่ม B.R.N. Co-ordinate และกลุ่ม Ulama ในรูปแบบของสภาองค์กรนำ D.P.P. Dewan Pimpinan Parti

๒) สภาองค์กรนำ ประกอบด้วย ฝ่ายต่าง ๆ ๗ ฝ่าย คือ ฝ่ายต่างประเทศ ฝ่ายทหาร ฝ่ายเยาวชน ฝ่ายเศรษฐกิจ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ฝ่ายผู้ทรงคุณวุฒิทางศาสนา และฝ่ายการปกครอง ตั้งแต่ระดับมหชลไปจนถึงระดับกลุ่มในหมู่บ้าน

๓) กำหนดขั้นตอนการต่อสู้หรือเรียกว่าบันไดแห่งความสำเร็จ ๗ ขั้น คือ ขั้นสร้างจิตสำนึกขั้นจัดตั้งมวลชน ขั้นจัดตั้งองค์กรทางการเมือง ขั้นจัดตั้งองค์กรทางการเมือง ขั้นปลูกฝังอุดมการณ์ขั้นเตรียมความพร้อม และขั้นสุดท้ายคือขั้นลุกฮือขึ้นก่อการปฏิวัติและสถาปนารัฐปัตตานี

๔) ใช้วิธีการสร้างความสับสน ทั้งในด้านอุดมการณ์ ด้านยุทธศาสตร์ และด้านยุทธวิธี เพื่อให้หน่วยงานด้านความมั่นคงของรัฐถึงเล จับทางไม่ถูกและตามไม่ทันกับความอ่อนตัวในระดับยุทธวิธีการต่อสู้ของฝ่ายก่อความไม่สงบ

๕) การสร้างความเข้าใจผิดแก่มวลชนที่เป็นกลาง และรักความเป็นธรรม เช่น การใส่ร้ายป้ายสีเจ้าหน้าที่ของรัฐ ช้อนเร้นอำพรางผู้นำทางการเมือง ผู้นำทางการเมือง อำพรางเจตนาและเป้าหมายที่ชัดเจนของตน สร้างกลไกต่อต้านข่าวกรอง เพื่อให้สังคมเข้าใจว่า การทำร้ายผู้บริสุทธิ์เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐ

๖) ทำให้เกิดความหวาดกลัวขึ้นในสังคมทั่วไป โดยการก่อภัยของต่อบุคคลและข้าราชการที่เป็นสัญลักษณ์ของอำนาจรัฐ และต่อชาวมุสลิมที่เป็นเจ้าหน้าที่ และร่วมมือกับรัฐ เช่น การฆ่าแล้วเผา ตัดศีรษะศพ การฆ่าล้างคร้ว และปฏิบัติการในรูปแบบที่โหดร้ายทารุณ

๗) การโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้มวลชนเคียดแค้น โดยชี้ให้เห็นว่ากลไกของรัฐไทยเป็นศัตรูมีแต่การดูถูกเหยียดหยามชาวมลายูมุสลิม ละเมิดหลักศาสนา และไม่มีความจริงใจ

๘) โฆษณาปลุกระดมทางการเมือง โดยอ้างอิงประเด็นทางศาสนา ช่วงชิงการหนุนช่วยจากองค์กรมุสลิมโลก องค์กรสิทธิมนุษยชน และองค์กรสหประชาชาติ เพื่อแทรกแซงต่อรองกับรัฐไทย และหวังให้นำไปสู่การลงประชามติสถาปนารัฐปัตตานี

๙) ขับไล่คนไทยที่นับถือศาสนาพุทธออกจากพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อให้ในพื้นที่มีเฉพาะคนเชื้อสายมลายูที่นับถือศาสนาอิสลาม กำหนดเป้าหมายให้มีเอกลักษณ์จำเพาะที่สามารถอ้างถึงความจำเป็นของการมีรัฐใหม่ที่มีทุก ๆ อย่างแตกต่างจากลักษณะพุทธสังคมของรัฐไทย

๒. ยุทธวิธีด้านการทหาร

๑) จัดตั้งกองกำลังติดอาวุธ หรือกองทหาร โดยยึดหลักนิยมของการจัดตั้งหน่วยทหารขนาดเล็ก (RUNDA KUMPUVAN KOCIL) ที่มีกลุ่มเล็ก ๆ ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มนักรบ (หน่วยคอมมานโด และหน่วย RKK) และกลุ่มทหารบ้าน (หน่วยตรงงหรือกลุ่มช่วยเหลือสนับสนุนการปฏิบัติการทางทหาร)

๒) การจัดวางกำลังจะกระจายครอบคลุมพื้นที่ ๓ จังหวัด ทั้งยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ประกอบด้วย หน่วยเผชิญหน้าประมาณ ๓๐๐ - ๕๐๐ คน หน่วยสนับสนุน ๓,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ คน และกลุ่มมวลชนที่พร้อมพัฒนาเป็นหน่วยติดอาวุธ เมื่อสถานการณ์เอื้ออำนวยอีกประมาณ ๑๓,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ คน

๓) พัฒนากองกำลังให้เป็นทหารอาชีพที่มีขีดความสามารถด้านการรบ ระดับทหารประจำการเลือกเฟ้นบุคลากรที่มีผลงานดีเด่นเข้ารับการฝึกหลักสูตรคอมมานโดเทียบเท่าหน่วยรบพิเศษของรัฐบาล

๔) อำพรางปฏิบัติการทางทหาร โดยใช้รูปแบบให้ประชาชนเข้าใจว่าเป็นการกระทำของฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐ

๕) การปฏิบัติจะไม่จำกัดระดับความสยดสยอง เนื่องจากต้องการให้เป้าหมายหวาดกลัวและอพยพหลบหนีออกจากพื้นที่ให้มากที่สุด

๖) การปฏิบัติการทางทหารมีเป้าหมายเพื่อบรรลุดุฎประสงค์ทางการเมือง คือ การตัดขาดความร่วมมือที่ประชาชนมีต่อเจ้าหน้าที่รัฐในทุกกรณีและมีเป้าหมายในการโคดเคียวเจ้าหน้าที่รัฐเปรียบได้กับการแยกปลาออกจากน้ำ

๗) ผลักดันให้เกิดสงครามกลางเมืองระหว่างเชื้อชาติ และศาสนา โดยเฉพาะระหว่างชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม

๘) รูปแบบการก่อเหตุ และสร้างความสยดสยองเท่าที่ประมวลได้ มีดังนี้

- โจมตีฐานปฏิบัติการของตำรวจและทหาร
- ยิงใส่รถยนต์ และขบวนรถไฟ
- บุกยิงครูถึงห้องเรียน
- ชุมนุมเจ้าหน้าที่อาสาสมัคร ตำรวจ ทหาร
- ฆูโจมทำร้ายเจ้าหน้าที่ในลักษณะพลีชีพ
- แต่งกายเลียนแบบสตรีฆ่าเจ้าหน้าที่
- ก่อเหตุร้ายด้วยการแต่งกายคล้ายตำรวจ ทหาร แล้วป้ายสีว่าเจ้าหน้าที่รัฐเป็นคนทำ
- ผิงระเบิดใส่ผิวถนน จุกระเบิดเมื่อรถเจ้าหน้าที่เข้าสู่พื้นที่สังหาร จากนั้นหน่วยกำลังก็

ออกมายิงฆ่าจนผู้บาดเจ็บเสียชีวิต

๑๓๑

บทบาทของขบวนการก่อความไม่สงบในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต

๑) สถานการณ์ปัจจุบัน

ปัจจุบันกลุ่มก่อความไม่สงบสามารถดำเนินการขยายบทบาทการก่อการร้ายจนบรรลุเป้าหมายต่าง ๆ ดังนี้

(๑) จัดตั้งองค์กรการต่อสู้ที่แข็งแกร่งขึ้น ได้ทั้งด้านการเมือง และการทหาร

(๒) การสร้างความสับสน หลงประเด็นแก่ฝ่ายงานความมั่นคงของรัฐไทย จนกลไกอำนาจรัฐที่เคยแข็งแกร่งกลายสภาพเป็นองค์กรที่อ่อนแอสูญเสียการเป็นฝ่ายริเริ่มไปอย่างไม่น่าจะเป็นไปได้

(๓) สร้างบรรยากาศแห่งความหวาดกลัวสยดสยองให้เกิดขึ้นในทุกพื้นที่ปฏิบัติการจนประชาชนที่นับถือศาสนาพุทธ ข้าราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจโดยทั่วไปต้องอพยพหลบหนีออกจากพื้นที่เป็นจำนวนมากอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน

(๔) สภาพการต่อสู้ที่ฝ่ายรัฐสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินมากมายมหาศาลอย่างเทียบสัดส่วนกันไม่ได้กับความสูญเสียของฝ่ายก่อความไม่สงบ

(๕) การสะสมชัยชนะทางยุทธวิธีได้ตลอดเวลา เป็นสิ่งที่กลุ่มก่อความไม่สงบเชื่อว่า เป็นการยกระดับความฮึกเหิมด้านขวัญและกำลังใจแก่กำลังพลและการประสพชัยชนะทางยุทธวิธีได้อย่างสม่ำเสมอคือ หนทางได้ชัยชนะในทางยุทธศาสตร์ในอนาคต

๒) แนวโน้มในอนาคต

หากศึกษาจากปรากฏการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นโดยการเปรียบเทียบวิธีคิด นโยบาย ยุทธศาสตร์ ยุทธวิธี และความมุ่งมั่นในทางปฏิบัติ ระหว่างฝ่ายรัฐกับฝ่ายก่อความไม่สงบด้วยความเป็นกลางแล้ว ก็สามารถเห็นแนวโน้มที่พอจะเชื่อได้ว่าบทบาทของขบวนการก่อความไม่สงบจะทวีความสำคัญและยกระดับมากขึ้นทั้งในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ระดับชาติและระดับสากล องค์การที่มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาการก่อความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้

- สำนักนายกรัฐมนตรี
- สภาความมั่นคงแห่งชาติ
- กระทรวงกลาโหม
- กระทรวงมหาดไทย
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้
- กองบัญชาการผสม พลเรือน ตำรวจ ทหาร
- กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน

ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้

จากการที่สถานการณ์ความรุนแรงและความขัดแย้งได้ขยายตัวออกไป ในรอบ ๔ ปี ที่ผ่านมา มีข้อเสนอยุทธศาสตร์ของรัฐในการต่อสู้เพื่อเอาชนะการก่อความไม่สงบจากหลายองค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งสามารถพิจารณาจากข้อมูลโดยสรุปต่อไปนี้

๑. คำสั่ง นร.ที่ ๒๐๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕ ระบุไว้ในประเด็นนโยบายข้อแรกว่า รัฐบาลจะน้อมนำยุทธศาสตร์พระราชทานเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นยุทธศาสตร์พื้นฐานในการแก้ปัญหาเพื่อเอาชนะการก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๒. เอกสาร สรุปแผนยุทธศาสตร์ของ กอ.รมน. ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ ที่นำมาใช้ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย ๓ ยุทธศาสตร์ คือ

- ๑) ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน

(๑) นำสันติสุขกลับคืนสู่พื้นที่ จชต. ให้เร็วที่สุด

(๒) ยึดหลักการเมื่อนำทหาร

๒) ยุทธศาสตร์ความมั่นคง

(๑) การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(๒) การดำเนินงานด้านข่าวกรองและต่อต้านข่าวกรอง

(๓) การปฏิบัติการด้านข่าวสาร

(๔) ป้องกันปราบปราม ทำลาย โครงสร้างสงครามของฝ่ายก่อความไม่สงบ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนา ๕ ด้าน คือ

(๑) ด้านการเมืองการปกครอง

- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากประชาชนทุกภาคส่วน

- การอำนวยความสะดวก

(๒) ด้านการศึกษาและกีฬา

- งานพัฒนาส่งเสริมและกำกับดูแลสถานศึกษาหลักสูตรและผู้เรียน จัดทำแผน

แม่บทการศึกษาในพื้นที่ จชต. ดำเนินการตรวจสอบและปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของสถานศึกษาในพื้นที่ทุกระดับให้เป็นมาตรฐานเดียวกันกับพื้นที่อื่น ๆ ของประเทศ

- งานรักษาความปลอดภัยโรงเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา

- งานส่งเสริมด้านกีฬา

(๓) ด้านสังคมจิตวิทยา

- การสร้างความสมานฉันท์

- การรวมพลังประชาชนร่วมสร้างสันติสุข

- การปฏิบัติกิจกรรมด้านศาสนาและวัฒนธรรม

- การประชาสัมพันธ์

- การช่วยเหลือเยียวยา

(๔) ด้านเศรษฐกิจ

- การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโครงข่ายคมนาคม

- การพัฒนาอาชีพและสร้างรายได้

(๕) ด้านการต่างประเทศ

- การสร้างความเข้าใจอันดีในระดับประเทศ ภูมิภาค และประชาคมโลก

- การสร้างความร่วมมือในการแก้ปัญหาภัยกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและประชาคม

ยุทธวิธีการแก้ไขปัญหามลพิษในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ยุทธวิธีการต่อสู้ของฝ่ายรัฐบาลต่อกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบ หากดูจากเอกสารกรอบแนวทางการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ ก็จะพบยุทธวิธี ทั้งด้านการเมืองและด้านการทหารของฝ่ายรัฐ ดังนี้

๑. ด้านการเมือง

- ๑) สร้างความเป็นธรรมแก่ประชาชน
- ๒) สร้างความเข้าใจในหมู่ประชาชนด้วยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง
- ๓) ขจัดความไม่เข้าใจและความหวาดระแวงระหว่างข้าราชการกับประชาชน และประชาชนกับประชาชน

๔) รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง

๕) ดำเนินการให้กระบวนการยุติธรรมเป็นที่พึ่งของประชาชนได้จริง

๖) พัฒนาพร้อมกับการสร้างความเป็นเอกภาพให้หมู่ประชาชนบนความหลากหลายทาง

เชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม

๗) ดำเนินการพัฒนาการศึกษาทุกระดับ ทุกสังกัดอย่างจริงจัง

๘) เสริมสร้างเศรษฐกิจให้มั่นคงยั่งยืนด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๙) สร้างความเข้าใจสถานการณ์ที่ถูกต้องกับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค และประชาคม

สากล

๑๐) ให้การศึกษาที่ถูกต้องถึงวิถีคิด วิถีทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้แก่เจ้าหน้าที่รัฐ

ทุกสังกัดทุกระดับ

๑๑) ขจัดเงื่อนไขสงครามที่อ้างอิงเชื้อชาติ ศาสนา และมาตุภูมิ ซึ่งกลุ่มผู้ก่อการใช้เป็น

ข้ออ้างในการก่อความไม่สงบอยู่ในปัจจุบัน

๒. ด้านการทหาร

๑) ลาดตระเวนคุ้มครองเส้นทาง พื้นที่ ทรัพยากรและประชาชน

๒) ดำเนินการด้านข่าวกรองและการต่อต้านข่าวกรอง

๓) ตั้งด่านตรวจ ปิดล้อม ตรวจค้น จับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมาย

๔) เชิญตัวผู้ต้องสงสัยมาสอบสวนซักถาม

๕) ต่อสู้ ทำลาย องค์กร โครงสร้าง เครือข่าย บุคคลที่ผ่านการพิสูจน์ตรวจสอบแล้วอย่างถี่

ถ้วนว่าเป็นกลุ่มก่อความไม่สงบที่ติดอาวุธจริง

๖) พื้นฟูสถาปนาอำนาจรัฐให้มั่นคงเข้มแข็งในพื้นที่สีแดงที่มีลักษณะเป็นเขตปลดปล่อย

ปลดปล่อยอำนาจรัฐ

การรายงานสภาพปัญหา นโยบายและแนวทางในการแก้ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของ
หน่วยงานด้านความมั่นคง

คณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้าน
ความมั่นคงในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
สภาผู้แทนราษฎร ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อมูล ข้อเท็จจริง และนโยบาย แนวทาง ยุทธศาสตร์
และยุทธวิธีในการยุติปัญหาความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้เกิดความสงบสุขอย่างยั่งยืน ซึ่ง
ข้อมูล ข้อเท็จจริงที่ได้รับทราบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสรุปได้ดังนี้

กองบัญชาการผสม พลเรือน ตำรวจ ทหาร (พตท.)

ผู้แทนจากกองบัญชาการผสม พลเรือน ตำรวจ ทหาร (พตท.) ได้กล่าวบรรยาย รวมทั้งชี้แจง
ข้อมูล ข้อเท็จจริง สรุปได้ ดังนี้

สภาพปัญหา

ปัจจุบันข้อมูลข่าวกรองที่ได้รับจากผลการซักถามจำนวนมาก ทั้งจากผู้ถูกจับกุมหรือมอบตัว
ทางเปิดและทางลับ เอกสารที่ยึดได้ เว็บไซต์จากต่างประเทศ และผลการปฏิบัติด้านข่าวกรอง มีข้อมูลตรงกัน
ว่า กลุ่มก่อความไม่สงบ คือ กลุ่มขบวนการ BRN Co0ordinate ที่จัดตั้งเป็นองค์กรลับ ใช้การปลุกระดม
ขยายข่ายงาน สร้างสมาชิกและแนวร่วม และใช้ยุทธศาสตร์ตามแผนงานการปฏิวัติ ๗ ขั้นตอนมาตั้งแต่ปี
พุทธศักราช ๒๕๓๕ โดยใช้งาน “การจัดตั้ง” เป็นเส้นทางไปสู่ความสำเร็จของการปฏิวัติแยก “รัฐปัตตานี”
ทั้งนี้ จะใช้รูปแบบของการแอบแฝงปะปนอยู่กับประชาชนและใช้เทคนิคการก่อการร้าย การบ่อนทำลาย การ
สร้างความแตกแยกให้เกิดขึ้นระหว่างคนไทยที่นับถือศาสนาพุทธและคนไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม การ
แพร่มลทินต่อเจ้าหน้าที่รัฐ รวมทั้งสร้างความหวาดกลัวเพื่อควบคุมประชาชนและช่วยผู้ให้รัฐใช้ความรุนแรง
ตอบโต้

ขบวนการก่อความไม่สงบมีการแบ่งเขตการปกครองทับซ้อนอำนาจรัฐอย่างแท้จริง อัน
ประกอบด้วย เขต จังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน ในการนี้มีการจัดตั้งบุคคลดำรงตำแหน่งหัวหน้าเขตการ
ปกครองนั้น ๆ เกือบสมบูรณ์แล้ว

อย่างไรก็ตาม เขตการปกครองที่ทับซ้อนอำนาจรัฐที่สำคัญที่สุด คือ ระดับหมู่บ้าน หรือที่เรียกว่า
อาเยาะห์ ซึ่งสามารถดำเนินการควบคุมประชาชนระดับรากหญ้า เป็นฐานที่มั่นทั้งด้านเศรษฐกิจ, การเมือง,
การศึกษา, ศาสนา เป็นแหล่งหลบซ่อนของกองกำลังติดอาวุธ และแนวร่วมสำหรับการก่อเหตุร้ายรายวัน
ตามที่ปรากฏในปัจจุบัน

สถานการณ์และแนวโน้มสถานการณ์

สถานการณ์ทั่วไป

นับตั้งแต่ห้วงเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงปัจจุบัน กลุ่มก่อความไม่สงบยังคงก่อเหตุร้ายรุนแรงโดยรูปแบบหลักในการก่อเหตุก็คือ การลอบยิง การลอบวางระเบิดและการลอบวางเพลิง รวมทั้งก่อความรุนแรงสร้างความวุ่นวายด้วยการวางวัตถุต้องสงสัย โปรยตะปูเรือใบ คัดค้านไม้ขวางถนน เขียน/พ่นข้อความในที่สาธารณะ ส่วนการลอบยิงเป้าหมายหลักยังคงเป็นราษฎร เจ้าหน้าที่ทหารและตำรวจ เป้าหมายส่วนใหญ่ยังคงใช้ถนนเป็นพื้นที่สังหาร นอกจากนี้ยังพยายามสร้างสถานการณ์เพื่อเบี่ยงเบนข้อเท็จจริงและโฆษณาชวนเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ทหาร ตำรวจ เป็นผู้ก่อเหตุ เพื่อหวังดึงมวลชนจากฝ่ายรัฐ ขณะเดียวกันก็พยายามสถาปนาพื้นที่ฝ่ายตนเปลืองพลัง

ถูกเจ้าหน้าที่ซึ่งกลับคืนมา โดยพยายามแทรกซึมและก่อเหตุต่อฝ่ายเราที่ควบคุมพื้นที่ แต่ไม่สามารถดำเนินการได้มากนัก เนื่องจากฝ่ายเราได้ระดมทรัพยากรทั้งมวลรุกทางด้านการเมือง จนสามารถควบคุมสถานการณ์ไว้ได้ในหลายพื้นที่ โดยใช้หน่วยงานการเมืองเป็นเครื่องมือเข้าไปดำเนินการในพื้นที่เหล่านั้น

สถานการณ์เฉพาะ

จากการปฏิบัติการเชิงรุกในพื้นที่ต่าง ๆ มาอย่างต่อเนื่องในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้งการปฏิบัติการทางด้านยุทธการที่ได้มีการจัดเตรียมเป้าหมายข่าวกรอง ครอบคลุมในหลายพื้นที่และเป้าหมายเป็นจุดผลการปฏิบัติสามารถเชิญตัว จับกุม ยึดอาวุธยุทธโศปกรณ์ที่ใช้ก่อเหตุ รวมทั้งสิ่งของอื่น ๆ ได้หลายรายการ ตามที่เป็นข่าวโดยสื่อแขนงต่าง ๆ ไปแล้วนั้น รวมทั้งการรุกทางการเมืองของฝ่ายเราเริ่มได้ผล

ขณะนี้กลุ่มก่อความไม่สงบตกอยู่ในสถานการณ์ตั้งรับ มวลชนในพื้นที่ขาดศรัทธา และมีความเข้าใจว่าปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ใช่เกิดจากความขัดแย้งทางศาสนาและไม่เชื่อมั่นว่าจะสามารถต่อสู้กับอำนาจรัฐได้จริง รวมทั้งสมาชิกบางส่วนก็หลบหนี การล้อมปราบจึงมีความพยายามที่จะตอบโต้ทุกวิถีทางที่จะกระทำได้อะไรก็ตามการก่อเหตุร้ายร้ายัน ด้วยวิธีการลอบยิงก็ยังคงดำรงการปฏิบัติอยู่เช่นเดิม โดยเฉพาะการกระทำต่อราษฎรชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลามที่ให้ความร่วมมือกับภาครัฐ ทั้งนี้วัตถุประสงค์ก็เพื่อสร้างความหวาดกลัวให้เกิดขึ้นกับราษฎร กลุ่มดังกล่าว ซึ่งก่อการเหตุลักษณะนี้ปรากฏในหลายพื้นที่ในปัจจุบัน

ในห้วงเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ ถึง พฤษภาคม ๒๕๕๑ มีการก่อเหตุร้ายในพื้นที่ จำนวน ๗๗๘ เหตุการณ์ หากเปรียบเทียบกับเหตุการณ์ในห้วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา ซึ่งมีสถิติการก่อเหตุสูงถึง ๑,๕๘๑ เหตุการณ์ พบว่ามีสถิติการก่อเหตุลดลง ๘๐๓ เหตุการณ์

ทั้งนี้ สถิติการก่อเหตุลดลงมีข้อพิจารณาได้ว่า

- ❖ ฝ่ายเราทราบข้อมูล โครงสร้าง เครือข่าย ยุทธศาสตร์ ยุทธวิธีกลุ่มก่อความไม่สงบมากขึ้น
- ❖ ประชาชนเริ่มให้ความช่วยเหลือกับฝ่ายรัฐมากขึ้นในการแจ้งเบาะแส รวมทั้งขาดศรัทธาต่อกลุ่มก่อความไม่สงบ
- ❖ ฝ่ายเราได้ดำรงการกดดันทางทหารด้วยการปิดล้อมตรวจค้น จับกุมกลุ่มก่อความไม่สงบโดยต่อเนื่อง

❖ การบังคับใช้กฎหมาย สามารถดำเนินการต่อผู้กระทำความผิดได้เป็นจำนวนมาก สรุปการดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ สามารถดำเนินการตามหมายจับคดีความมั่นคงโดยออกหมายจับ ๒,๑๐๔ หมาย, จับกุมผู้ต้องหาได้ ๖๖๘ คน ดำเนินคดีตามกฎหมายได้ ๒๖๕ คน

แนวโน้มสถานการณ์

แนวโน้มสถานการณ์ในห้วงต่อไปเชื่อว่ายังคงมีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีกต่อไป เพราะเมื่อพิจารณาจากข่าวสาร ปรากฏว่ามีการประชุมของแต่ละเครือข่ายที่วางแผนจะก่อเหตุ เพื่อแสดงผลงานและรักษาศักยภาพ รวมทั้งตอบโต้เจ้าหน้าที่ กรณีที่แกนนำและแนวร่วมถูกสังหารและจับกุมจำนวนมากในห้วงที่ผ่านมา ซึ่งการลอบสังหารบุคคลน่าจะมีเป้าหมายเป็นข้าราชการครู เจ้าหน้าที่ทหาร ตำรวจ ขณะเดินทางไปทำงาน หรือกลับบ้านเพียง

ถ้าฟัง ราษฎรไทยที่นับถือศาสนาอิสลามที่เป็นชายข่าวหรือผู้นำชุมชนที่เป็นฝ่ายทางการเมือง โดยรูปแบบการปฏิบัติอาจอ้างรางวัลการแต่งกายคล้ายเจ้าหน้าที่ เพื่อทำให้เป้าหมายลดความระมัดระวังและยังหวังผลให้ราษฎรเข้าใจผิดคิดว่าเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่

สำหรับพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดเหตุร้าย จังหวัดยะลา ได้แก่ อำเภอบันนังสตา อำเภอรือเสาะ อำเภอรามันและเขตเทศบาลนครยะลาจังหวัดปัตตานี ได้แก่ อำเภอสายบุรี อำเภอยะรัง อำเภอมายอ อำเภอยะหริ่ง อำเภอหนองจิก และเขตเทศบาลเมืองปัตตานี จังหวัดนราธิวาส ได้แก่ อำเภอรือเสาะ อำเภอบาเจาะ อำเภอระแงะ อำเภอศรีสาคร อำเภอสุไหงปาดี อำเภอสุไหงโก-ลก และเขตเทศบาลเมืองนราธิวาส

ประเด็นสำคัญที่ยังต้องระวังต่อไป คือ การเปลี่ยนแปลงของกลุ่มก่อความไม่สงบมาอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นปัจจัยเร่งของกลุ่มก่อความไม่สงบในการทำสงครามทางจิตวิทยาเป็นการตอบโต้ด้วยการโฆษณาชวนเชื่อ รวมทั้งเผยแพร่แผ่นปลิวและสร้างเงื่อนไขทำให้ราษฎรในพื้นที่เกิดความเกลียดชังเจ้าหน้าที่และโยนความผิดให้เจ้าหน้าที่ ขณะเดียวกันก็รุกทางการเมือง โดยอาศัยช่องทางคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน, องค์กรอิสระ, องค์กรนักศึกษาและชมรมทนายความมุสลิม เข้ามาช่วยเหลือ โดยการเบี่ยงเบนประเด็นว่ารัฐไม่ให้ความสำคัญเป็นธรรมเพื่อยกระดับการต่อสู้

นโยบายในการแก้ปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ตามนโยบายเสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ของรัฐบาล ซึ่งปัจจุบันได้ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารราชการให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นและดำรงอยู่นั้นคือ กำหนดให้สภาความมั่นคงแห่งชาติเป็นองค์กรรับผิดชอบในระดับนโยบายกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร รับผิดชอบแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ โดยมอบให้กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ เป็นองค์กรอำนาจการให้มีการปฏิบัติตามนโยบายได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งได้มีการจัดตั้งกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า เป็นหน่วยปฏิบัติในระดับพื้นที่ ยึดถือแนวทางการแก้ปัญหาโดยสันติวิธี และการปฏิบัติตามกฎหมาย รวมทั้งใช้นโยบายเสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ของรัฐบาล ๔ ประการ เป็นแนวทางสำคัญในการปฏิบัติงานได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. ยึดถือความเป็นธรรมและกระบวนการยุติธรรม
๓. ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน
๔. สร้างความเข้าใจต่อสถานการณ์ความเป็นจริง

ภายใต้ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงที่มีกองบัญชาการผสม พลเรือน ตำรวจ ทหาร เป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่มี ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบทั้ง ๒ องค์กรจะน้อมนำยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา มาเป็นปัจจัยคิดในการวางกรอบแนวทางการปฏิบัติโดยสันติวิธี ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ถึงแม้จะเป็นความรับผิดชอบของฝ่ายทหาร แต่จะใช้การเมืองนำการทหารเป็นประการสำคัญเพราะ ได้ตระหนักดีว่าหากใช้การทหาร คือ ความรุนแรงแล้ว จะไม่สามารถดับไฟใต้ที่กำลังลุกโชนได้แต่อย่างใด เฉพาะงานการเมืองของฝ่ายทหารนั้น มีกรอบการปฏิบัติเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้การทหารบรรลุความสำเร็จนำไปสู่การสถาปนาความมั่นคงในพื้นที่และสร้างบรรยากาศความปลอดภัย เพื่อให้ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาได้อย่างราบรื่น ไม่ชะงักงัน และยังหมายรวมไปถึงการเอื้ออำนวยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้บังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นธรรม มีประสิทธิภาพควบคู่กันไปด้วยอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์โดยแบ่งการดำเนินการออกเป็น ๓ กลยุทธ์ ได้แก่ ๑) กลยุทธ์ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๒) กลยุทธ์ด้านการข่าวกรองและต่อต้านข่าวกรอง และ ๓) กลยุทธ์ด้านการปฏิบัติการข่าวสาร และกิจกรรมพลเรือน มีเป้าหมายต่อจุดศูนย์กลางของกลุ่มก่อความไม่สงบ

ภารกิจสำคัญของกองบัญชาการผสม พลเรือน ตำรวจ ทหาร คือ การยุติสถานการณ์ความไม่สงบและนำความร่มเย็นมาสู่จังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยการให้ความสำคัญและความเร่งด่วนกับงานการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งงานการสถาปนาความมั่นคงในพื้นที่โดยมอบให้

กำลังทหาร เป็นหน่วยหลักในการควบคุมพื้นที่ รับผิดชอบในการปฏิบัติการทั้งปวงเพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการรักษาความสงบเรียบร้อยด้วยการค้นหาทำลายกองกำลังติดอาวุธ สลายโครงสร้างการจัดของของกลุ่มก่อความไม่สงบและสร้างชุมชนเข้มแข็ง ทั้งนี้ได้วางกำลังหน่วยเฉพาะกิจประจำจังหวัด ดังนี้

หน่วยเฉพาะกิจยะลา	รับผิดชอบพื้นที่ จังหวัดยะลา
หน่วยเฉพาะกิจปัตตานี	รับผิดชอบพื้นที่ จังหวัดปัตตานี
หน่วยเฉพาะกิจนราธิวาส	รับผิดชอบพื้นที่ จังหวัดนราธิวาส
หน่วยเฉพาะกิจสงขลา	รับผิดชอบพื้นที่ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา

กำลังตำรวจ กำหนดให้รับผิดชอบดำเนินคดีต่อกลุ่มก่อความไม่สงบ โดยการสืบสวน/สอบสวน บังคับใช้กฎหมาย สร้างความยุติธรรมและสนับสนุนหน่วยเฉพาะกิจประจำพื้นที่ในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตชุมชนเมือง

กำลังพลเรือน จัดให้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาการก่อความไม่สงบไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐที่มอบให้รับผิดชอบจัดตั้งกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในระดับจังหวัดและระดับอำเภอ นอกจากนี้ยังมีองค์กรภาคเอกชน ภาคประชาชน ที่ได้รับแรงจูงใจและส่งเสริมให้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะการจัดตั้งกำลังประชาชนให้เข้ามามีบทบาทต่อการรักษาความปลอดภัยหมู่บ้านและชุมชน รวมทั้งการดูแลรักษาความปลอดภัยเส้นทาง ตลอดจนสาธารณูปโภคภายในหมู่บ้านและชุมชนของตนเอง

กรอบการทำงานในการแก้ปัญหา มี ๒ ประการ คือ งานด้านการเมืองและการทหาร

งานด้านการเมือง จะกระทำเพื่อสนับสนุนการเอาชนะการก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้วยการเอาชนะความคิดความเชื่อของกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการแบ่งแยกดินแดน และเอาชนะจิตใจของประชาชนส่วนใหญ่ มุ่งกระทำต่อบุคคลเป้าหมาย ๔ กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ ๑ เป็นกลุ่มบ่มเพาะแนวความคิดความเชื่อที่ผิดที่แอบแฝงในศาสนา ครุสอนศาสนา เป้าหมายที่ต้องการ คือ ให้ยอมรับหลักศาสนาอิสลามที่ถูกต้อง ชี้คแนวทางสายกลางและยุติบทบาทการเคลื่อนไหว เผยแพร่อุดมการณ์และชักชวนเยาวชนและประชาชนเข้าร่วมขบวนการ

กลุ่มที่ ๒ เป็นกลุ่มที่ได้รับการบ่มเพาะแนวความคิดความเชื่อที่ผิดที่ออกมาเคลื่อนไหวปฏิบัติการ รวมทั้งแนวร่วมและผู้ให้การสนับสนุนเป้าหมายที่ต้องการ คือ ให้เลิกยุ่งเกี่ยวกับกลุ่มก่อความไม่สงบในการยุติการก่อเหตุร้าย โครงการสำคัญที่ได้แก่ โครงการทำความดีเพื่อชาติ ฯลฯ การดำเนินงานทางการเมืองต่อบุคคลเป้าหมาย กลุ่มที่ ๑ และที่ ๒ นั้น จะใช้วิธีการรณรงค์ให้มีการเข้ารายงานตัวกับทุกระดับหน่วย เพื่อใช้แนวทางสันติและหลักรัฐศาสตร์ดำเนินการ โดยแบ่งออกเป็น ๔ ชั้น ได้แก่ ชั้นการรายงานตัว , ชั้นคัดกรอง , ชั้นฝึกอบรม และชั้นการส่งกลับ

กลุ่มที่ ๓ กลุ่มประชาชนส่วนใหญ่ เป้าหมายที่ต้องการ คือ ประชาชนเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นจริง ไม่ตกเป็นเครื่องมือของขบวนการก่อความไม่สงบ ไม่เกิดความแตกแยกในหมู่คนไทยที่นับถือศาสนาพุทธ และคนไทยที่นับถือศาสนาอิสลามสามารถดำรงชีวิตอยู่ในพื้นที่ โดยไม่มีการโยกย้ายถิ่นฐาน โครงการสำคัญที่ได้แก่โครงการญาลันนันบารู โครงการจ้างงานเร่งด่วน โครงการแพทย์เคลื่อนที่ และโครงการประชาสัมพันธ์ตามสถานีวิทยุและสื่อต่าง ๆ

กลุ่มที่ ๔ กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐ เป้าหมายที่ต้องการคือ กำลังพลทุกคน จะต้องสร้างความรัก ความศรัทธาให้เกิดขึ้นกับประชาชน เข้าใจแนวทางในการปฏิบัติงานตามกรอบนโยบาย และปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาอย่างเคร่งครัด

สำหรับงานด้านการเมืองในระดับพื้นที่ที่สำคัญอีกประการ คือ การใช้กำลังเข้าไปดำเนินการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนในหมู่บ้านเป้าหมาย เพื่อเอาชนะจิตใจประชาชนในหมู่บ้าน โดยแบ่งหมู่บ้านออกเป็น ๓ ประเภท ได้แก่

หมู่บ้านสนับสนุนสันติสุข	(สีเขียว)
หมู่บ้านส่งเสริมสันติสุข	(สีเหลือง)
หมู่บ้านเสริมสร้างสันติสุข	(หมู่บ้านสีแดง)

❖ การปฏิบัติงานในหมู่บ้านส่งเสริมสันติสุข และหมู่บ้านสนับสนุนสันติสุข แบ่งลักษณะงานออกเป็น ๓ ลักษณะ ได้แก่

ลักษณะที่ ๑ การพัฒนาสัมพันธ์กับประชาชน องค์กร ชุมชน และส่วนราชการ

ลักษณะที่ ๒ ตำแหน่งงานเลขานุการ ก.ร.สร้างและพัฒนาในกลุ่มพลังมวลชน เพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการต่อสู้และแก้ไขปัญหาการก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ลักษณะที่ ๓ การดำรงภาพลักษณ์ที่ดีของหน่วยงาน เน้นในเรื่องการสร้างความคิด , การช่วยเหลือประชาชนเพื่อเอาชนะจิตใจประชาชนในทุกรูปแบบ

นอกจากนี้ กองบัญชาการผสม พลเรือน ตำรวจ ทหาร ได้บูรณาการงบประมาณร่วมกับศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทุกระดับ นำเอางบประมาณทุกโครงการที่ได้รับลงสู่หมู่บ้านสนับสนุนงานยุทธศาสตร์พัฒนาผ่านทาง ผ.ก.ประจำจังหวัด จัดทำโครงการที่สำคัญและเพื่อสร้างความศรัทธาและความมั่นใจให้กับประชาชนในพื้นที่ว่าหน่วยงานของรัฐมีความจริงใจที่จะช่วยเหลือประชาชนอย่างแท้จริง เช่น

➢ โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนระดับหมู่บ้าน (พนม.)

➢ โครงการสนับสนุนสิ่งอุปกรณ์ ให้แก่ โรงเรียนปอเนาะ ตาดีกา มัสยิด และศูนย์พัฒนา

เด็กเล็ก เป็นต้น

◆ การปฏิบัติงานในหมู่บ้านจัดตั้งหรือหมู่บ้านเสริมสร้างสันติสุข (หมู่บ้านสีแดง) ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์ ได้แก่

๑. กลยุทธ์สลายโครงสร้างองค์กรมวลชน (อาเยาะห์)

๒. กลยุทธ์สร้างความเข้าใจ และช่วยเหลือเยียวยาครอบครัวแกนนำอาเยาะห์ที่ถูกเชิญตัว

๓. กลยุทธ์สถาปนาอำนาจรัฐให้เข้มแข็ง

๔. กลยุทธ์แย่งชิงมวลชน

๕. กลยุทธ์พัฒนา แก้ปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชน

แบ่งขั้นการดำเนินการเป็น ๒ ขั้นตอน ขั้นตอนแรก จะใช้มาตรการทางทหารเข้าไปควบคุมพื้นที่ในห้วงระยะเวลาสั้น ๆ โดยหน่วยจะต้องทำการสืบสภาพพื้นที่ สืบสภาพมวลชน ค้นหาโครงสร้างและแกนนำในหมู่บ้านให้ชัดเจนแล้วเชิญออกนอกพื้นที่เพื่อเข้าร่วม โครงการสลายความคิด ความเชื่อ ณ โรงเรียนการเมือง

ขั้นที่ ๒ เมื่อสร้างสภาพแวดล้อมภายในมีความปลอดภัย จึงจัดชุดพัฒนาสันติเข้าไปดำเนินการงานการเมืองในหมู่บ้าน ตามโครงการงานมวลชนเพื่อเอาชนะการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ๑ ชุดต่อ ๑ หมู่บ้านระยะเวลาดำเนินงาน ๑ ปี โดยศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้การสนับสนุนงบประมาณ แบ่งการดำเนินการออกเป็น ๓ โครงการ

➢ โครงการแรก จำนวน ๕๐ หมู่บ้าน เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๐

➢ โครงการ ๒ จำนวน ๒๒ หมู่บ้าน เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๕๐

➤ โครงการ ๓ จำนวน ๘๒ หมู่บ้าน เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๑
งานสำคัญที่ดำเนินการ ได้แก่ การสืบสภาพข้อมูลหมู่บ้าน การพบปะพัฒนาสัมพันธ์กับผู้นำ
หมู่บ้าน และผู้นำศาสนา การเชี่ยวชาญครอบครัวผู้ถูกควบคุมตัว เป็นต้น

งานด้านการทหาร ได้แก่ การปฏิบัติการทิ้งปวงเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย โดยแบ่ง
ออกเป็น ๒ มาตรการ ได้แก่ มาตรการเชิงรุกและมาตรการเชิงรับ

มาตรการเชิงรุก เช่น

- ◆ การค้นหาและทำลายกำลังติดอาวุธ ทั้งในพื้นที่ราบและพื้นที่ป่าภูเขา เพื่อจำกัดเสรีการ
ปฏิบัติของกลุ่มก่อความไม่สงบ
- ◆ การปิดล้อมตรวจค้นบุคคลเป้าหมายและแหล่งซุกซ่อนอาวุธยุทโธปกรณ์
- ◆ การสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้นำหมู่บ้าน/ผู้นำชุมชน
- ◆ การสลายโครงสร้างการจัดตั้ง โดยการนำกำลังเข้าไปกดดันในหมู่บ้านเป้าหมายเพ่งเล็ง
ที่เป็นหมู่บ้านจัดตั้ง ค้นหาแกนนำ/แนวร่วมแล้วเชิญตัวออกมาพบปะด้วยความสมัครใจหรือบีบบังคับออกมา
มอบตัวเพื่อนำไปสู่การปรับทัศนคติ

สำหรับการปิดล้อมตรวจค้น นั้น เป็นที่ตระหนักดีว่า ย่อมมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานด้าน
มวลชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะหากมีการควบคุมตัวผู้ต้องสงสัย แต่อย่างไรก็ตาม การปิดล้อม ตรวจ
ค้น ยังคงมีความจำเป็นที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างอำนาจรัฐให้เข้มแข็ง และขณะเดียวกันจะ
สามารถบั่นทอนอุดมการณ์การต่อสู้ของกลุ่มก่อความไม่สงบลงได้อีกทางหนึ่ง แต่ทั้งนี้ในทางปฏิบัติจะเน้น
การปิดล้อมเชิงคุณภาพโดยใช้งานข่าวเชิงลึกและใช้เครื่องมือพิเศษช่วยในการตรวจค้นเพื่อลดผลกระทบงาน
ด้านมวลชน

มาตรการเชิงรับ จะดำเนินการใน ๒ ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ ๑ การรักษาความปลอดภัยบุคคลและสถานที่ ได้แก่

◆ การรักษาความปลอดภัยชุมชนเมืองและการจัดระเบียบภายในเขตเทศบาล โดยเฉพาะ
ในเขต ๕ เมืองหลักที่มีผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้เพิ่มเติมมาตรการ
ป้องกันในเขตชุมชนด้วยการแบ่งพื้นที่ กำหนดผู้รับผิดชอบ จัดระเบียบที่สาธารณะ เช่น ที่จอดรถ , ถึงขยะ
รวมทั้งเพิ่มมาตรการเฝ้าตรวจด้วยการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ เช่น อรม. , ลูกจ้างโครงการจ้าง
งานเร่งด่วน , โครงการตาสับประรด ฯลฯ

- ◆ การรักษาความปลอดภัยชุมชนล่อแหลม วัด พระสงฆ์
- ◆ การรักษาความปลอดภัยครูและโรงเรียน ด้วยการจัดประชุมครุร่วมกับกำลัง ๓ ฝ่าย
แบ่งมอบหน้าที่รับผิดชอบเป็นรายบุคคล และตามเส้นทาง รวมถึงการพัฒนาสัมพันธ์และฝึกเพิ่ม
ประสิทธิภาพการป้องกันตนเองให้กับครู

- ◆ การรักษาความปลอดภัยเส้นทางรถยนต์
- ◆ การรักษาความปลอดภัยเส้นทางรถไฟ
- ◆ การรักษาความปลอดภัยสาธารณูปโภค (ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์)

◆ การรักษาความปลอดภัยเขื่อน เป็นต้น

ลักษณะที่ ๒ เป็นการเสริมสร้างกำลังประชาชนให้มีความเข้มแข็ง เพื่อนำมาใช้ทดแทนกำลังทหารให้สามารถปฏิบัติงานเชิงรุกได้มากกว่าที่เป็นอยู่

การปฏิบัติงานทั้งด้านการเมืองและการทหารที่กล่าวมาทั้งหมด กองบัญชาการผสม พลเรือน ตำรวจ ทหาร ตระหนักอยู่เสมอว่าประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่เป็นผู้บริสุทธิ์และเป็นหัวใจสำคัญในการต่อสู้ ซึ่งจะต้องทำให้ประชาชนเหล่านี้มีความเชื่อมั่นและสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐให้จงได้ ทั้งนี้จะไม่สร้างเงื่อนไขใด ๆ ที่จะผลักดันประชาชนเหล่านี้ให้กลับไปอยู่กับฝ่ายตรงข้ามอย่างเด็ดขาด การแก้ปัญหาเหล่านั้นจะใช้หลักนิติศาสตร์ที่มีอยู่เพียงอย่างเดียวไม่ได้ หรือการวัดความแพ้ชนะไม่ได้อยู่ที่การนับจำนวนการสูญเสีย

ของแต่ละฝ่าย แต่จะต้องใช้ทั้งหลักรัฐศาสตร์ควบคู่ไปด้วย รวมทั้งการสร้างคุณธรรม มีกฎหมายพิเศษที่เอื้ออำนวยต่อการชำระล้างอาวุธทางความคิดที่มีมาอย่างช้านานเพื่อสกัดกั้นการขยายอำนาจและจำนวนสมาชิกของกลุ่มก่อความไม่สงบไม่ให้บรรลุแผนปฏิวัติ ๗ ขั้นตอนอีกประการหนึ่งด้วย

● ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า

ผู้แทนศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า กล่าวบรรยาย รวมทั้งชี้แจงข้อมูลข้อเท็จจริง สรุปได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์การแบ่งแยกดินแดน

เป้าหมาย

แยกการปกครองออกจากรัฐบาลไทย โดยเด็ดขาด เพื่อปกครองตนเองเหมือนชาติมุสลิมทั้งหลาย

แผนการปฏิบัติ ๗ ขั้นตอน (ค้นได้ที่บ้าน นายมะแซ อุเซ็ง เมื่อ ๑ พ.ค. ๒๕๔๖)

๑. สร้างจิตสำนึกมวลชน
๒. จัดตั้งมวลชน
๓. จัดตั้งองค์การ
๔. จัดตั้งกองกำลัง
๕. สร้างอุดมการณ์ชาตินิยม
๖. การเตรียมพร้อม
๗. จัดตั้งการปฏิบัติ (ก่อการปฏิวัติ)

การจัดตั้งกองกำลัง

อยู่ในขั้นที่ ๔ ของแผนปฏิวัติ ๗ ขั้นตอน มีวิธีการจัดตั้ง ๑๑ ขั้นตอน

๑) ขั้นตอนที่ ๑ เก็งตัวโน้มน้าว เป็นขั้นตอนเบื้องต้นในการพิจารณาบุคลิกภาพของผู้ที่จะเป็นสมาชิกใหม่ ทำการพูดจาชักชวน ๒ - ๓ ครั้ง อ้างอิงประวัติศาสตร์รัฐปัตตานี และหลักการนุญฮาดของศาสนาอิสลาม ตามหลักการกว้าง ๆ ขั้นตอนนี้ใช้ระยะเวลา ๒ สัปดาห์ ถึง ๑ เดือน

๒) ขั้นตอนที่ ๒ ชักชวน เป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากขั้นตอนแรก ใช้ระยะเวลาติดตามผล ๒ สัปดาห์ ถึง ๑ เดือน ระหว่างนี้มีการพูดเน้นย้ำชักชวน เหมือนขั้นตอนแรกจนกระทั่งผู้ได้รับการชักชวนยินยอมตกลง

๓) ขั้นตอนที่ ๓ การทำพิธีสาบานตน ปฏิญาณตน ปิดปากหรือชูเปาะ เมื่อบุคคลเป้าหมายตอบตกลง ก็นัดหมายทำพิธีดังกล่าว โดยใช้สถานที่ที่สะดวกปิดลับปลอดภัย เช่น บ้านสมาชิกแนวร่วม มัสยิด โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา หรือปอเนาะ ศูนย์อบรมจริยธรรมประจำมัสยิด สุสาน (กูโบร์) ใช้ระยะเวลาทำพิธี ประมาณ - ๑๐ นาที หลังจากนั้นก็จะถูกเน้นย้ำให้รักษาความลับของกลุ่ม หากเปิดเผยต่อผู้ใดแล้วจะถูกอฎลาห์ลงโทษ ขั้นตอนนี้ดังกล่าวสมาชิกทุกคนต้องเริ่มบริจาคเงินเป็นรายเดือนและรายปี คนละ ๑ บาท/วัน ปีละ ๑๖๐ บาท

๔) ขั้นตอนที่ ๔ ตรวจสอบ บ่มเพาะจิตสำนึก หลังขั้นตอนที่ ๓ ส่วนใหญ่จะไม่ได้รับการติดต่อเป็นระยะเวลาหนึ่ง เนื่องจากทางกลุ่มจะมีการตรวจสอบสมาชิกใหม่ว่าจะแจ้งข้อมูลหรือเป็นสายข่าวให้กับทางราชการหรือไม่ หากผลการตรวจสอบปรากฏว่าผ่านก็จะนัดหมายสมาชิกรับฟังการบรรยายประวัติศาสตร์รัฐปัตตานี และหลักการทำสงครามศักดิ์สิทธิ์ จำนวน ๖ - ๘ ครั้ง ซึ่งวิทยากรผู้บรรยายจะมีการสลับเปลี่ยนตลอดเวลา โดยจะทราบเพียงชื่อจัดตั้งเท่านั้น จะมีการตัดตอนไม่ให้สมาชิกใหม่ทราบชื่อ สกุล ภูมิลำเนาจริงแต่อย่างใด นอกจากนี้ยังบรรยายปลุกกระดมเพิ่มเติมในบทบัญญัติ ๑๐ ประการ และกฎวินัยข้อบังคับ ๑๒ ประการ ขั้นตอนนี้ดังกล่าวใช้ระยะเวลาประมาณ ๖ เดือน ถึง ๑ ปี ในระหว่างนี้จะมีการรวมสมาชิกในกลุ่มและแต่งตั้งหัวหน้ากลุ่มย่อยไปในคราวเดียวกัน ตลอดจนวางระบบเครือข่ายติดต่อสื่อสาร

๕) ขั้นตอนที่ ๕ การทดสอบจิตใจ ทดสอบความกล้าหาญ เมื่อผ่านขั้นตอนการบ่มเพาะจนแน่ใจว่าเป็นสมาชิกที่ไว้วางใจได้ หัวหน้ากลุ่มจะเริ่มให้สมาชิกในกลุ่มปฏิบัติด้วยวิธีการต่าง ๆ ในลักษณะที่ไม่รุนแรงมากนัก เช่น ชักชวนหาสมาชิกแนวร่วมใหม่ วางเพลิงเผาตู้โทรศัพท์สาธารณะ และโปรยตะปูเรือใบ ในขั้นตอนนี้ดังกล่าวจะใช้การทดสอบ จำนวน ๓ - ๕ ครั้ง/คน/กลุ่ม รวมระยะเวลา ๓ - ๖ เดือน

๖) ขั้นตอนที่ ๖ การฝึกฝนร่างกายระดับพื้นฐาน จากขั้นตอนที่ ๑ - ๕ สมาชิกก็จะเริ่มก่อเหตุร้ายในระดับที่ไม่รุนแรงหรือมีความคิดตามประมวลกฎหมายอาญาที่มีระวางโทษไม่สูงมากนัก ซึ่งมีลักษณะแผนประทุษกรรม (ลักษณะการก่อเหตุ) คล้ายคลึงหรือเหมือน ๆ กัน หลังจากนั้นก็เริ่มเข้าสู่ในขั้นตอนที่ ๖ ฝึกฝนร่างกาย โดยเน้นการเตรียมร่างกายให้แข็งแรงเพื่อพร้อมรับการฝึกระดับยุทธวิธี หรือ CD (Commando/Commandota : ภาษาอิน โคนีเซีย) ต่อไป โดยใช้ระยะเวลาการฝึกเพียงสั้น ๆ คราวละ ๑ - ๒ วันเท่านั้น เน้นฝึกในเวลากลางคืน ส่วนใหญ่ระหว่างเวลา ๒๑.๐๐ - ๒๔.๐๐ น. นัดหมายสถานที่ปิดลับและเป็นเกราะกำบังต่อการตรวจค้นของเจ้าหน้าที่เป็นสำคัญ เช่น โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา/ปอเนาะ ศูนย์อบรมจริยธรรมประจำมัสยิด (ตาดีกา) สวนยางพาราของผู้นำศาสนา และ ผู้นำท้องถิ่นที่เป็นสมาชิกแนวร่วม ซึ่งได้รับการยอมรับของราษฎรในพื้นที่ สรุปลักษณะสำคัญพอสังเขปดังนี้ ฝึกทำการเรียก-เลิกแถว ฝึกทำการ

จัดระเบียบแถว ฝึกทำวันทยหัตถ์ ฝึกทำสร้างความแข็งแรงของร่างกาย ฝึกทำเลิกแถว ขั้นตอนดังกล่าวใช้ระยะเวลา ๖ เดือน ถึง ๑ ปี ครูฝึกก็จะเริ่มมีการแต่งตั้งหัวหน้ากลุ่มผู้รับการฝึก เมื่อครบระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ก็จะมีการทดสอบร่างกาย ข้อสังเกต สมาชิกที่รับการฝึกในขั้นตอนนี้บางกลุ่มบางพื้นที่อาจจะได้รับมอบหมายจากครูฝึกให้ลงมือก่อเหตุลักษณะที่ไม่รุนแรงเพิ่มเติมอีก

๑) ขั้นตอนที่ ๗ การฝึกหลักสูตร RKK สำหรับระดับ Commando ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก เป็นหลักสูตรหน่วยจรรยาบรรณขนาดเล็ก ตลอดจนการฝึกสาธิตการต่อวงจรระเบิด สูตรผสมระเบิดเพลิง ในการฝึกหลักสูตรดังกล่าวจะมีการแต่งตั้งหัวหน้าชุดปฏิบัติการทุกชุด

๒) ขั้นตอนที่ ๘ เลือกฝ่ายหรือหน้าที่ เมื่อสมาชิกจบหลักสูตร RKK แล้ว หัวหน้าชุดปฏิบัติการจะเรียกสมาชิกในกลุ่มไปเลือกหน้าที่ ซึ่งสมาชิกต้องตัดสินใจเลือกหน้าที่ด้วยตนเอง ประกอบด้วย ฝ่ายปฏิบัติการ/ทหาร ฝ่ายบรรยายปลุกระดม ฝ่ายเศรษฐกิจ, ฝ่ายสนับสนุน และฝ่ายจัดหาสมาชิก ซึ่งสมาชิกส่วนมากจะเลือกฝ่ายปฏิบัติการ/ฝ่ายทหารมากกว่าฝ่ายอื่น ๆ เนื่องจากได้รับการยกย่องจากสมาชิกฝ่ายอื่น ๆ เป็นสำคัญ ขั้นตอนนี้ใช้เวลาดำเนินการเพียงวันเดียว

๓) ขั้นตอนที่ ๙ เพิ่มศรัทธาและฝึกทบทวน ลักษณะการก่อเหตุใกล้เคียงกับขั้นตอนนี้การทดสอบความกล้าหาญ/ทดสอบจิตใจ เพื่อเพิ่มศรัทธาและสร้างแรงจูงใจ ตลอดจนเพิ่มความเชื่อมั่นต่อองค์กรมากขึ้น สมาชิกระดับควบคุมจะเรียกสมาชิกมารับฟังหัวข้อการสร้างศรัทธาต่อหลักการญิฮาดและสาธิตตลอดจนการปฏิบัติศาสนกิจอย่างเคร่งครัด โดยสมาชิกทุกคนต้องไปปฏิบัติตามหัวข้อการสร้างศรัทธาด้วยตนเอง เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๓๐ วันขึ้นไป จากนั้นจะเข้าสู่การปฏิบัติจริง เป็นระยะเวลาประมาณ ๑ สัปดาห์ จนสมาชิกและครูฝึกมั่นใจในศักยภาพแล้ว ก็จะเตรียมพร้อมลงมือก่อเหตุระดับรุนแรงต่อไป

๔) ขั้นตอนที่ ๑๐ ฝึกการปฏิบัติในสถานการณ์จริง ขั้นตอนนี้สมาชิกใหม่จะร่วมกับสมาชิก Commando จะลงมือก่อเหตุร้ายในระดับที่รุนแรง เช่น ลอบยิง , ลอบขว้างวางระเบิด , วางเพลิงสถานที่สำคัญ โดยจะได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่คู่ค้นทาง , ขับรถจักรยานยนต์ ชีหรือส่งสัญญาณเป้าหมาย ซึ่งจะลงมือฝึกหัดปฏิบัติการจริง ประมาณ ๓ - ๔ ครั้ง ขึ้นไป หากสมาชิกผู้ใดผ่านเกณฑ์หรือมีผลงานเป็นที่พอใจ ก็จะได้เลื่อนขั้นขึ้นเป็นรองหัวหน้าชุดปฏิบัติการ ขั้นตอนนี้ใช้เวลาประมาณ ๓ - ๖ เดือน

๕) ขั้นตอนที่ ๑๑ ปฏิบัติการจริง เมื่อผ่านการฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริงแล้วก็จะได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติการก่อเหตุที่รุนแรงด้วยตนเองตั้งแต่ขั้นตอนนี้การหาเป้าหมาย , การร่วมประชุมวางแผน , จัดหาอาวุธยุทธโปกรณ์ , มอบหมายหน้าที่ , แหล่งหลบซ่อนตัวและอาวุธยุทธโปกรณ์ภายหลังก่อเหตุ

ยุทธศาสตร์ของฝ่ายตรงข้าม (ได้จากผลการซักถาม)

การเมืองภายในประเทศ

๑. ผู้นำเข้าไปในกลไกของรัฐได้แล้ว จะนำเรื่องที่ประชุมไปแจ้งขบวนการเพื่อวิเคราะห์ดำเนินการ
๒. โครงการใดเป็นประโยชน์ต่อมุสลิม ให้ร่วมมือเพื่อดึงงบประมาณเข้ามา
๓. สร้างเงื่อนไขเรียกร้อง โดยใช้จุดอ่อนที่ไม่กล้าใช้ความรุนแรงกับมุสลิม
๔. การขอตั้งโรงเรียนปอเนาะ
๕. การขอให้นักเรียนแต่งกายฮิยาบ

๖. การขอให้มีสถานที่ทำการระหมาด
๗. การขอให้ข้าราชการสตรีไม่แต่งชุดราชการมาทำงาน
๘. การที่รัฐผ่อนปรนตามเงื่อนไข จะนำไปสู่ข้อเรียกร้องของนายหะยีสุหลงฯ ทั้ง ๗ ข้อ

สถานการณ์และแนวโน้มสถานการณ์

จากการประเมินสถานการณ์ความรุนแรงในห้วง ๖ เดือนแรกของปีงบประมาณ ๒๕๕๑ (เดือนตุลาคม ๒๕๕๐ - เดือนมีนาคม ๒๕๕๑) เปรียบเทียบกับห้วงเวลาเดียวกันของปีงบประมาณ ๒๕๕๐ พบว่า ปริมาณความถี่ของเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นลดลงร้อยละ ๕ การสูญเสียชีวิตของตำรวจ ทหารและพลเรือนลดลงร้อยละ ๕ ซึ่งเป็นผลจากการปฏิบัติการเชิงรุก และการกดดันทางยุทธวิธีของเจ้าหน้าที่รัฐ ทำให้สามารถจำกัดเสรีการเคลื่อนไหวและลดศักยภาพในการก่อเหตุของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบลดลงได้ในระดับหนึ่ง ส่งผลให้สถานการณ์ในพื้นที่ลดระดับความรุนแรงลง อย่างไรก็ตามแกนนำกลุ่มก่อความไม่สงบยังคงดำรงความมุ่งหมายในการก่อเหตุสร้างสถานการณ์อย่างต่อเนื่องและพยายามสร้างสถานการณ์ให้รุนแรงยิ่งขึ้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการแบ่งแยกดินแดน โดยมีสิ่งบอกเหตุอันเป็นปัจจัยหลักสำคัญที่นำมาสู่การวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ในห้วงต่อไป ดังนี้

๑. จากการติดตามความเคลื่อนไหวของกลุ่มก่อความไม่สงบ ทั้งในและต่างประเทศในห้วงที่ผ่านมา ยังพบว่า กลุ่มก่อความไม่สงบยังมีความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการปลุกระดมมวลชน โฆษณาชวนเชื่อ การอบรมและฝึกกำลังพลเพิ่มเติม การเคลื่อนย้ายของกองกำลัง หรือ แม้แต่การประชุมวางแผนเพื่อก่อเหตุและปฏิบัติการตอบโต้เจ้าหน้าที่รัฐทุกรูปแบบ

๒. การประกาศเอกราชของโคโซโว เมื่อ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นบทเรียนสำคัญในการประกาศเอกราชและองค์การสหประชาชาติบางประเทศให้การรับรอง ซึ่งอาจเป็นแนวทางซึ่งกลุ่มก่อความไม่สงบอาจใช้เป็นตัวอย่างในการแบ่งแยกดินแดนในอนาคต

๓. วันสำคัญทางประวัติศาสตร์ของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบ ซึ่งในห้วง ๖ เดือนต่อไป มีวันสำคัญทางประวัติศาสตร์อยู่ในช่วงเดือนมิถุนายน สิงหาคม และเดือนกันยายน โดยกลุ่มก่อความไม่สงบมักจะก่อเหตุสร้างสถานการณ์ให้มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเป็นกรณีพิเศษในทุก ๆ ปี

๔. กลุ่มก่อความไม่สงบยังคงมีขีดความสามารถที่จะดำรงการก่อเหตุให้สถานการณ์พลิกกลับได้ตลอดเวลา เพื่อเรียกความเชื่อมั่นให้กลับคืนมาโดยแสดงให้ประชาชนเห็นถึงศักยภาพในการก่อเหตุที่มีความรุนแรง อันทำลายความเชื่อถือต่ออำนาจรัฐ เพื่อเป้าหมายต่อการแบ่งแยกดินแดนในอนาคตโดยใช้ยุทธศาสตร์การต่อสู้ที่ยืดเยื้อ ยาวนาน โดยจะเน้นการก่อเหตุในเชิงความรุนแรงและความสูญเสียมากกว่าการก่อเหตุในเชิงปริมาณ

โดยสรุปเหตุการณ์ร้ายรายวันยังคงจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องต่อไป การก่อเหตุแต่ละครั้งเน้นให้มีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น เพื่อสร้างความสูญเสียและความหวาดกลัวให้เกิดแก่ประชาชน เหตุการณ์ความรุนแรงโดยเฉลี่ยเกิดขึ้นไม่น้อยกว่าวันละ ๑ เหตุการณ์

เป้าหมายในการก่อเหตุคาดว่าเป็นเป้าหมายหลักยังคงเป็นเจ้าหน้าที่ทั้งทหารและตำรวจ รวมตลอดถึงชุมชนไทยพุทธต่าง ๆ เป้าหมายรองเป็นคนไทยนับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งให้ความร่วมมือกับทางราชการ รวมถึงเป้าหมายอ่อนแอต่าง ๆ ในพื้นที่

พื้นที่ก่อเหตุยังคงหนาแน่นอยู่ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่พื้นที่เฝ้าระวังพิเศษยังคงเป็นสถานบริการ ร้านค้า และสถานีขนส่งทั้งทางบกและทางอากาศในพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ และอำเภอสะเตาะ จังหวัดสงขลา

ภารกิจ การจัด และนโยบายของศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า

ภารกิจ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้จัดตั้ง ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ส่วนหน้า) เป็นหน่วยเฉพาะกิจขึ้น การควบคุมทางด้านยุทธการต่อกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ มีภารกิจวางแผน อำนาจการ ประสานงาน ควบคุมกำกับดูแลบูรณาการการปฏิบัติงานของตำรวจทุกหน่วย ในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ภายใต้ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาคความมั่นคงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของกองอำนาจรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อยุติสถานการณ์การก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

การจัด

ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ส่วนหน้า) มีที่ตั้ง ณ ตำบลสะเตาะ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา มีการจัดและประกอบกำลัง ประกอบด้วย

๑. ส่วนบังคับบัญชา
๒. ที่ปรึกษา
๓. ส่วนอำนาจการ
๔. ส่วนสนับสนุนการปฏิบัติ ประกอบด้วย
 - ชุดสืบสวน สอบสวน และกฎหมาย
 - ศูนย์พิทักษ์สันติ
 - งานวิทยาการ
 - ส่วนปฏิบัติการพิเศษ
 - ส่วนฝึกอบรม และ
 - ส่วนชำนาญการพิเศษ
๕. ส่วนปฏิบัติการ กองกำลังตำรวจ ประกอบด้วย
 - กองกำลังตำรวจ จังหวัดสงขลา
 - ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส
๖. หน่วยปฏิบัติของตำรวจในพื้นที่ ประกอบด้วย
 - ตำรวจภูธร
 - ตำรวจตระเวนชายแดน

- ดำรงสอบสวนกลาง
- ดำรงสันติบาล
- ตรวจคนเข้าเมือง
- นิติวิทยาศาสตร์ตำรวจ
- ดำรงปราบปรามยาเสพติด และ
- กองบินตำรวจ

นโยบายการปฏิบัติ

๑. นโยบายทั่วไป

- ๑) น้อมนำยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวนโยบายและการปฏิบัติ
- ๒) เน้นการพิทักษ์ คุ้มครองประชาชน และอำนวยความสะดวกอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม
- ๓) ยึดหลักธรรมาภิบาล ซึ่งประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความสำนึกรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า
- ๔) นำแผนพัฒนาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตร.) ในการพัฒนากำลังพลและครอบครัว พัฒนาหน่วย พัฒนาระบบ มาเป็นแนวทางปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
- ๕) เน้นเอกภาพการบังคับบัญชาและการบูรณาการทุกภาคส่วน

๒. นโยบายเน้นหนัก

- ๑) ยุติเหตุร้ายรายวัน และมุ่งสถาปนาความสงบสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้โดยเร็ว
- ๒) ปฏิบัติการเชิงรุก ดำรงความริเริ่มในการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
- ๓) เพิ่มศักยภาพระบบสืบสวนสอบสวนวิทยาการและนิติวิทยาศาสตร์ให้มีความรวดเร็ว และเป็นธรรม
- ๔) ตำรวจต้องเป็นที่รัก ศรัทธา เชื่อมั่นของประชาชน และประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา
- ๕) พัฒนาความสัมพันธ์แนวชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

คณะอนุกรรมการวิสามัญได้ทำการรวบรวมข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ รวมทั้งข้อสรุปจากที่ประชุมของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้และคณะอนุกรรมการ โดยมีผลสรุป ดังนี้

๑. งานด้านการข่าวของหน่วยงานด้านความมั่นคงที่รับผิดชอบและมอบหมายให้ไปปฏิบัติภารกิจ ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของทั้งทหาร ตำรวจ และฝ่ายปกครอง ต้องมีการประสานความร่วมมือกันในการจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับผู้ก่อเหตุความไม่สงบ ได้อย่างถูกต้อง มีหลักฐานที่ชัดเจน เพื่อป้องกันการจับกุมผู้บริสุทธิ์ หรือผู้ที่ถูกกักกันแกล้ง เนื่องจากที่ผ่านมาได้มีกรณีปัญหาการระวางสงสัยประชาชนในพื้นที่ของหน่วยงานด้านความมั่นคงโดยขาดหลักฐานที่แน่ชัด จนนำไปสู่การละเมิดสิทธิมนุษยชน และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ซึ่งหน่วยงานด้านความมั่นคงจะอ้างว่ากระทำไปเพื่อความมั่นคงของชาติ

หน่วยงานด้านความมั่นคงที่รับผิดชอบด้านการข่าวต้องให้ความสำคัญกับการจัดทำฐานข้อมูล เพิ่มประวัติของผู้ก่อเหตุความไม่สงบ มีการตรวจสอบและปรับปรุง แก้ไขข้อมูล ให้ถูกต้อง สอดคล้องกัน เพื่อสร้างความเป็นเอกภาพ และการติดตาม หรือเชิญมาสอบถาม ให้ปากคำจะได้ไม่เกิดความผิดพลาด และสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนในพื้นที่ รวมถึงเกิดการยอมรับและให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และดึงมวลชนมาอยู่กับฝ่ายรัฐโดยสมัครใจ ต่อไป รวมทั้ง ต้องมีการปรับแนวคิดและกลยุทธ์ วิธีดำเนินใหม่ เพราะในปัจจุบันประเด็นการสร้าง ความมั่นคงของชาติ ต้องไม่มองข้ามความมั่นคงของประชาชนด้วย เจ้าหน้าที่รัฐจะต้องเน้นให้ความสำคัญต่อการสร้างความสมดุลระหว่างเรื่องความมั่นคงของชาติกับศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิมนุษยชนควบคู่กันไปด้วย

ดังนั้น ถ้างานด้านการข่าวซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการยุติธรรม มีความแม่นยำ และนำไปสู่จุดหมายของการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดได้จริง จะสร้างความศรัทธา เชื่อมั่นให้กับประชาชนในพื้นที่ และก่อให้เกิดการยอมรับในกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย แต่ถ้าหากการข่าวไม่แม่นยำ กลับจะเป็นการสร้างปัญหาที่ทำให้เกิดการสร้างเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของรัฐบาลกระทำให้สำเร็จได้ยากยิ่งขึ้น

๒. การปฏิบัติงานที่มีบรรทัดฐานแตกต่างกันต่อประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อประชาชนไทยพุทธและไทยมุสลิม ซึ่งผู้ที่ได้รับผลกระทบร้องเรียนขอความเป็นธรรมมายังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และร้องเรียนผ่านทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งองค์กรภาครัฐและองค์กรภาคเอกชน ทั้งในประเด็นที่ถูกกักกันแกล้ง ไม่ได้รับการดูแลรับผิดชอบจากหน่วยงานของรัฐ หรือไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่อง ที่ร้องเรียนไป เป็นต้น ทำให้ประชาชนในพื้นที่มีความรู้สึกว่าการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐมีบรรทัดฐานที่แตกต่างกัน

ดังนั้น รัฐบาลจะต้องมีนโยบาย แนวทาง กฎ ระเบียบ และขั้นตอนวิธีการดำเนินการที่ชัดเจน ให้กับหน่วยงานด้านความมั่นคงที่รับผิดชอบในการตรวจสอบข้อมูลและสร้างความชัดเจนให้ผู้ร้องเรียน และประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบอย่างโปร่งใส สามารถติดตามเรื่อง และรับทราบได้ว่าเรื่องที่ร้องเรียนไป ดำเนินการอยู่ในขั้นตอนไหน ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อประชาชนว่าในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่รัฐ ฝ่ายความมั่นคงเป็นไปอย่างสุจริต ยุติธรรม และไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกว่าการปฏิบัติงานด้านความมั่นคงของ

รัฐมีบรรทัดฐานที่แตกต่างกัน รวมทั้ง ยังเป็นการป้องกันมิให้ผู้ก่อความไม่สงบฉวยโอกาสหยิบยกประเด็นดังกล่าว นำมาโจมตีและเป็นข้ออ้างในการแบ่งแยกดินแดน รวมถึงการคึงมวชนมาอยู่ด้วย

๓. โครงสร้างในเรื่องของความเป็นธรรม และการให้ความเป็นอยู่ที่ดีแก่เจ้าหน้าที่รัฐที่ปฏิบัติงานด้านความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังไม่ได้รับการให้ความสนใจเท่าที่ควร เพราะหากเปรียบเทียบกับต่างประเทศทั้งในด้านสวัสดิการ อัตราค่าจ้าง และค่าตอบแทนต่าง ๆ ที่สมควรจะได้รับแล้ว ทางต่างประเทศจะได้รับในอัตราที่สูงมากกว่า จนนำไปสู่กรณีได้รับการร้องเรียนจากประชาชนในพื้นที่ว่ามีการตั้งด่านริคไถเงิน และเจ้าหน้าที่รัฐกระทำผิดเอง เช่น เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด

ดังนั้น รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องกำหนดนโยบาย แนวทางและวิธีการเพื่อปรับปรุงสวัสดิการ สร้างคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดีให้แก่เจ้าหน้าที่รัฐที่ไปปฏิบัติภารกิจและเจ้าหน้าที่รัฐที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ เพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่รัฐหัน ไปใช้แนวทางที่ไม่ถูกต้องแสวงหาผลประโยชน์ เพราะจะเป็นการสร้างปัญหาให้รัฐบาลมีความยากลำบากเพิ่มขึ้นที่จะสร้างความสงบสุขให้เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๔. กระทรวงมหาดไทยควรเป็นกระทรวงหลัก ในการกำหนดนโยบายแก้ไขปัญหาลงจังหวัดชายแดนภาคใต้ เนื่องจากทหาร ตำรวจจะเป็นฝ่ายที่ป้องกันและปราบปรามเป็นหลัก แต่ถ้าฝ่ายปกครอง กระทรวงมหาดไทยซึ่งดูแลรับผิดชอบพื้นที่ เช่น นายอำเภอเข้ามาทำงานร่วมกับตำรวจอย่างจริงจังและสามารถเข้าถึงชาวบ้านและเข้าถึงมวลชน ได้อย่างแท้จริงจะช่วยคลี่คลายปัญหาการก่อเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ได้เป็นอย่างมาก เพราะจะทำให้ชาวบ้านไว้วางใจและเต็มใจให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐในการแก้ไขปัญหาลงพื้นที่อย่างเต็มกำลัง

ทั้งนี้ มีการตั้งข้อสังเกตว่าแม้กระทรวงมหาดไทยจะเป็นกระทรวงหลักในการแก้ปัญหา แต่จากแบบแผนของส่วนราชการที่ถูกกำหนดมาจะกลายเป็นอุปสรรค เช่น การมอบหมายให้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ภาค ๔ ส่วนหน้ารับผิดชอบแก้ไขปัญหาลงพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้นทางนายกรัฐมนตรีในฐานะผู้อำนวยการกองรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร และข้าราชการทางการเมือง ต้องให้ความสำคัญกับนโยบายทางการเมือง รวมทั้งต้องรับทราบและเข้าใจเพื่อมอบหมายและให้หน่วยงานที่รับผิดชอบปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เป็นรูปธรรม สามารถติดตาม ประเมินข้อดี ข้อเสีย และนำมาพัฒนาปรับปรุงให้การแก้ไขปัญหาลงพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ประสาน สอดคล้องกัน โดยมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและมีหน่วยงานหลักที่เป็นหน่วยงานกลางรับผิดชอบอย่างจริงจัง แท้จริง

๕. จากการที่รัฐบาลให้ความสำคัญกับแนวคิดที่จะปรับกระบวนการทำงานที่จะให้ฝ่ายการเมือง ทั้งในส่วนฝ่ายค้าน และฝ่ายรัฐบาลเข้าไปกำกับดูแลในเรื่องภาคใต้โดยตรง ซึ่งจะต้องมีการปรับโครงสร้างและกฎหมายกันเป็นอย่างมาก โดยในเริ่มแรก รัฐบาลจะมีการปรับกระบวนการทำงานขององค์กรในพื้นที่ ๒ องค์กร คือ

๑.) องค์กรของสภาความมั่นคง มีการปรับในเรื่องของการดำเนินนโยบายและยุทธศาสตร์สันติวิธีที่เดิม เป็นโครงสร้างที่ดูแลปัญหาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นการเฉพาะ มีคณะกรรมการสมานฉันท์เป็นกรรมการอิสระ ภายใต้ข้อเสนอของสภาความมั่นคงแห่งชาติ มาเป็นคณะกรรมการ

อำนาจการยุทธศาสตร์สันติวิธี และกำหนดให้สภาความมั่นคงแห่งชาติเข้ามาเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะ พร้อมทั้งเพิ่มบทบาทให้กระทรวงวัฒนธรรมเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วย

๒.) องค์กรตำรวจ ซึ่งรัฐบาลกำหนดจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ขึ้น ให้มีหน้าที่บริหารเฉพาะจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยยังคงกองบัญชาการตำรวจภูธร ภาค ๕ ไว้

ดังนั้น การปรับกระบวนการทำงานของทั้งสององค์กร คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ต้องให้ความสำคัญในการติดตามการดำเนินการ เพื่อประเมินผลข้อดี และข้อเสีย จัดทำเป็นรายงานเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้อง ต่อไป

บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary)

คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการต่างประเทศ

คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการต่างประเทศ มีแนวทางในการพิจารณาศึกษาปัญหาโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยจากภายนอกประเทศที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย อันประกอบด้วยจังหวัดปัตตานี ยะลาและนราธิวาส ที่ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ใช้ภาษามลายูท้องถิ่นเป็นภาษาพูดเพื่อติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการมีขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่มาจากรากฐานเดียวกัน ตลอดจนการใช้วัฒนธรรมอิสลามในการดำเนินชีวิตซึ่งมีวิถีชีวิตที่มีความแตกต่างไปจากประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ โดยวิถีชีวิตของประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จะมีความผูกพันยึดมั่นวิถีทางอิสลามเป็นอย่างมาก นอกเหนือจากนี้แล้วเป็นพื้นที่ที่มีความโดดเด่นและเปราะบางต่อเสถียรภาพความมั่นคงของประเทศ และมีผลกระทบต่อความมั่นคงในระดับสากลที่หลายประเทศได้ให้ความสำคัญและได้ให้ความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการเข้ามามีส่วนแก้ไขปัญหาเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้น

จากเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยนับตั้งแต่เหตุการณ์มัสยิดกรือเซะและตากใบที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2547 เป็นต้นมา ประชาคมโลกได้ให้ความสำคัญและสนใจต่อพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มประเทศโลกมุสลิมได้แสดงความห่วงใยต่อเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นเป็นอย่างมาก ซึ่งเหตุการณ์ความไม่สงบดังกล่าว นับว่าเป็นเหตุการณ์ความรุนแรงที่มีมาอย่างต่อเนื่อง มีความสลับซับซ้อนและมีความเชื่อมโยงกันในหลายมิติ มีรากเหง้าความเป็นมานับตั้งแต่อดีตที่สั่งสมสืบทอดเรื่อยมาเป็นเวลานานจนกระทั่งถึงสมัยปัจจุบัน ซึ่งสถานการณ์ความรุนแรงและความไม่สงบที่เกิดขึ้นดังกล่าว ได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทั้งชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม และมีผลกระทบต่อความมั่นคงทั้งในระดับชาติและในระดับสากลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งโลกมุสลิมรวมทั้งองค์กรและหน่วยงานมุสลิมระหว่างประเทศต่างๆ ได้ให้ความสำคัญและมีความสนใจในการที่จะเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการจัดการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อที่จะสร้างไว้ซึ่งสันติภาพและความสันติสุขให้เกิดขึ้นโดยเร็วไวที่สุด ซึ่งกลุ่มประเทศในโลกมุสลิมได้ตระหนักว่าบริเวณพื้นที่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย เป็นพื้นที่ที่มีประชากรมุสลิมอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นเป็นจำนวนมากที่สุดในประเทศไทย จึงเห็นควรที่จะเข้ามาให้การเอาใจใส่ดูแลกับปัญหาและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของประชาชาติมุสลิมที่ประสบเหตุการณ์ความรุนแรงและความไม่สงบทั่วทุกภูมิภาคของโลก

ดังนั้น คณะอนุกรรมการด้านการต่างประเทศ จึงได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับโลกมุสลิมอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เกิดขึ้นมาว่าได้ก่อให้เกิดปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาการแห่งความสัมพันธ์ของไทยกับกลุ่มประเทศโลกมุสลิมนั้นอย่างไร และมีเหตุปัจจัยภายนอกอันใดที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ดังกล่าว

และด้วยความเป็นโลกมุสลิมนี้ทำให้ประชาชาติมุสลิมทั่วโลกไม่ว่าจะอยู่ ณ แห่งหนใดไม่เพียงแต่เฉพาะประเทศโลกมุสลิมเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงบรรดาชาวมุสลิมที่กระจัดกระจายอาศัยอยู่ในประเทศต่างๆ เช่นกันที่ได้ให้ความสนใจและห่วงใยต่อเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยเป็นอย่างมาก อันเนื่องมาจากในบริเวณพื้นที่สามจังหวัดดังกล่าวมีประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิมอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นเป็นจำนวนมากที่สุดของประเทศไทย ด้วยการตระหนักถึงความเป็นประชาชาติมุสลิมหรือในฐานะที่เป็นพี่น้องมุสลิมด้วยกันเหมือนดังที่ได้บัญญัติไว้ในอัลกุรอาน ทำให้เกิดสัมพันธภาพแห่งความห่วงใยที่มีต่อกันระหว่างประชาชาติแห่งโลกมุสลิมกับปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยได้เกิดขึ้นอยู่ในความรู้สึกนึกคิดของประชาชาติโลกมุสลิมอย่างไม่ต้องสงสัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์การระหว่างประเทศในเวทีของโลกมุสลิม อย่างเช่น องค์การการประชุมอิสลามหรือโอไอซี ได้ให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยมาอย่างต่อเนื่องโดยตลอด

อย่างไรก็ตาม คณะอนุกรรมการ ฯ ด้านการต่างประเทศมีความเห็นว่า ถึงแม้ประเทศไทยมิได้จัดอยู่ในกลุ่มประเทศสมาชิกโลกมุสลิมสักทีก็ตาม แต่ประเทศไทยได้รับเกียรติเป็นประเทศผู้สังเกตการณ์ ดังนั้น รัฐบาลไทยควรให้ความสำคัญกับองค์การ โอไอซีนี้ให้เป็นอย่างมาก เนื่องจากกลุ่มประเทศสมาชิกโลกมุสลิมมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์หลักของการก่อตั้งองค์การก็คือ เพื่อพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ร่วมกันของประชาชาติมุสลิมในโลก ไม่ว่างจะอยู่ภายใต้การปกครองของรัฐใด ให้ความช่วยเหลือในการพัฒนารัฐมุสลิมที่มีฐานะด้อยทางเศรษฐกิจ และให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาประชาชาติมุสลิมที่เป็นชนกลุ่มน้อยในรัฐที่ไม่ใช่มุสลิม และประเทศไทย ก็ควรถือโอกาสนี้ให้กลุ่มประเทศสมาชิกโลกมุสลิมเห็นความสำคัญและร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาเหตุการณ์ความรุนแรงและความไม่สงบทั่วทุกภูมิภาคของโลกรวมทั้งประเทศไทยด้วย ดังนั้น สิ่งที่รัฐบาลไทยควรทำก็คือ การให้ความสำคัญและสร้างความสัมพันธ์โดยใช้วิถีทางการทูตกับกลุ่มประเทศโลกมุสลิมให้มากกว่าในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งคณะอนุกรรมการเชื่อว่าความสัมพันธ์ที่ดีนั้นจะเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาความร่วมมือทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ การค้า สังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการสร้างบรรยากาศในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติในโลกปัจจุบันที่เต็มไปด้วยความหลากหลาย

แม้ว่าปัญหาความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่เกี่ยวข้องกับขบวนการก่อการร้ายสากล แต่ส่วนหนึ่งที่ทำให้ปัญหาในปัจจุบันทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น เนื่องจากกระแสโลกมุสลิมในปัจจุบันไม่เพียงแต่เหตุการณ์ในอิรัก ปาเลสไตน์ หรือที่อื่นๆที่ทำให้ชาวมุสลิมทั่วไปรู้สึกว่าเป็นฝ่ายถูกรังแก และเหตุผลนี้ทำ

ให้ผู้ก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ใช้ศาสนาเป็นข้ออ้างมากขึ้น และเรียกร้องความเห็นใจจากโลกมุสลิมซึ่งทำให้ประเทศมุสลิมต่างๆ หันมาสนใจและจับตามองปัญหาในจังหวัดภาคใต้มากขึ้น ดังนั้นมิติต่างประเทศของปัญหาภาคใต้จึงเป็นเรื่องที่เราต้องให้ความสำคัญด้วย

บทสรุปส่งท้าย

จากการที่ได้นำเสนอมาทั้งหมดนั้น อาจกล่าวได้ว่า รัฐบาลไทยควรให้ความสำคัญกับ โลกมุสลิม ต่อบริบทของการแก้ไขปัญหาเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เพิ่มขึ้น เพราะหากว่าปัญหาเหล่านี้ยังไม่ได้นำไปสู่การแก้ไขให้สถานการณ์ดีขึ้นแล้วนั้น ประเทศไทยในสายตาประชาคมชาวโลกและโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อกลุ่มประเทศโลกมุสลิมย่อมส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศไทยให้เกิดความเสียหายได้โดยง่าย อย่างไรก็ตาม รัฐบาลไทยต้องคิดกันต่อไปถึงประเด็นปัญหาเหตุการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่จะมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของประเทศไทยต่อกลุ่มประเทศโลกมุสลิมว่าจะสามารถสร้างความเชื่อมั่นและสัมพันธภาพที่ดีอย่างไร ซึ่งรัฐบาลไทยจะต้องแสดงให้โลกมุสลิมเห็นว่าไทยได้ยึดมั่นในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยแนวทางสันติวิธีที่จริงจังและจริงใจให้จงได้เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในโลกแห่งยุคปัจจุบันอย่างยั่งยืนตลอดไป
